

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- 1) uchylenie wyroku Sądu w sprawach połączonych T-558/12 i T-559/12 Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd/Rada Unii Europejskiej;
- 2) uwzględnienie żądań wnoszących odwołanie podniesionych w skardze wniesionej do Sądu i stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 924/2012 z dnia 4 października 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾, w zakresie w jakim dotyczy wnoszących odwołanie;
- 3) obciążenie Rady kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem oraz kosztami poniesionymi przez wnoszących odwołanie;
- 4) obciążenie interwenientów kosztami własnymi.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd w szczególności w zakresie pojęcia „wszystkich [porównywalnych] transakcji wywozowych” i związku między odnośnymi przepisami naruszył prawo, błędnie interpretując art. 2 ust. 10 i art. 2 ust. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾ oraz art. 2.4 i 2.4.2 porozumienia w sprawie stosowania art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. oraz nałożył na wnoszących odwołanie bezzasadny ciężar dowodu.

Wnoszący odwołanie twierdzą ponadto, że Sąd naruszył prawo błędnie interpretując art. 2 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej oraz art. 2.4 porozumienia w sprawie stosowania art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r., nie odniósł się do niektórych argumentów wnoszących odwołanie, a także naruszył prawo przy dokonywaniu oceny wymogu uzasadnienia zgodnie z art. 296 TFEU.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 343, s. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Taranto (Włochy) w dniu 10 sierpnia 2015 r. – postępowanie karne przeciwko Davide Durante

(Sprawa C-438/15)

(2015/C 381/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Taranto

Oskarżony

Davide Durante

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 43, 49 i 56 i nast. TWE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym w dziedzinie gier hazardowych, które w ramach nowego postępowania w sprawie udzielenia koncesji, zgodnie z art. [10 ust.] 9 g ustawy nr 44 z dnia 26 kwietnia 2012 r., zawierają postanowienia o wykluczeniu z przetargu ze względu na niespełnienie warunku w zakresie zdolności ekonomiczno-finansowej uczestnika, nie przewidując przy tym w celu wykazania tej zdolności odpowiednich, alternatywnych kryteriów względem ustanowionego wymogu przedłożenia dwóch różnych zaświadczeń wydanych przez dwie różne instytucje kredytowe, w sytuacji gdy zaświadczenia zostały wydane przez jeden podmiot?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Włochy) w dniu 17 sierpnia 2015 r. – Associazione Italia Nostra Onlus/ Comune di Venezia i in.

(Sprawa C-444/15)

(2015/C 381/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Associazione Italia Nostra Onlus

Strony pozwane: Comune di Venezia, Ministero per i beni e le attività culturali, Regione del Veneto, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero della Difesa Capitaneria di Porto di Venezia, Agenzia del Demanio

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 3 dyrektywy 2001/42/WE⁽¹⁾, w części, w jakiej odnosi się on także do sytuacji wskazanej w ust. 2 lit. b) tego artykułu, jest ważny w świetle postanowień dotyczących ochrony środowiska w TFUE i w Karcie praw podstawowych UE w zakresie, w jakim wyłącza on z systematycznego poddawania strategicznej ocenie środowiska plany i programy, które zostały uznane za wymagające oceny skutków na podstawie art. 6 i 7 dyrektywy 92/43/EWG⁽²⁾;
- 2) w wypadku potwierdzenia ważności wskazanego przepisu, czy art. 3 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/42/WE w związku z motywem 10 tej dyrektywy, zgodnie z którym „wszystkie plany i programy uznane za wymagające oceny zgodnie z dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny mogą potencjalnie powodować znaczący wpływ na środowisko i powinny z reguły być poddawane systematycznej ocenie wpływu na środowisko” należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom takim jak uregulowanie krajowe, które w celu zdefiniowania pojęcia „małych obszarów na poziomie lokalnym” w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2001/42/WE odnosi się do kryteriów o charakterze czysto ilościowym;